

27.12.2018 - Pardubice FF/24

Reportáž psaná ne na oprátce, ale v posteli. Tak tedy začnu tím, že na dráhu jsme vyrazili dvěma auty, neb Pípan a Voříšek si k nezbytnému kufru s auty přibalili i své již dospělé ratolesti. Po příjezdu jsme dali tradiční cíčko a jali se na dráhu pozdravit již dříve příchozí. Já si sedl vedle Karla, kde jsme probírali nástrahy staveb nových maket. U toho jsem si prozatím ustrojil svou 917, kterou mě vytunil Maus a nezbytné LMP s formulkou. Vše tak nějak fungovalo, tak jsem dál čerpal nenahraditelnou atmosféru našich klubových závodů. Přitom jsem sledoval boj oněch ratolestí s auty svých otců při zdolávání úskalí dráhy. No a teď k oněm závodům. Jely se dvě skupiny, B-čku vévodil náš mladý a šikovný Adam Beran, kterého naháněla rodina Frantů Holých. Tak myslím že to i ve výsledku rozjížděk dopadlo, ale klidně Vám za to svou levou ruku do ohně dám, kdyby to nebylo pravdou. Já jel ve skupině A, kde byl zbytek perníkové elity. První kolo jsem tak nějak odkroužil se svou LMP Audinou, které se moc závodit nechtělo. Po první a druhé dráze jsem byl tuším 5-tý. Pak mě oslovil Amatér, zda-li si nechci s ním prohodit auto. Neváhal jsem a tuto nabídku jsem okamžitě přijal, neboť jeho projektil jezdil o vteřinu rychleji. Bylo to nebe a dudy ten rozdíl, jak se mně s tím jeho udělátkem jezdilo. Tak posilněn touto zázračnou technikou jsem začal stoupat po žebříčku umístění stále výše. Když jsem začal dohánět na druhém místě Doctora, který se držel zuby nehty, tak přišla jeho pro mne osvobozující rada, že na ovladači stačí mít při jízdě zasunuté pouze dva jakýkoliv banánky. Bohužel pro něho jsem jeho radu nevyslyšel a jel se třemi. Byla to pro mne pocta, že mě náhodný kolemjdoucí škodič vytahuje banány. No prostě dostal asi dvě kola, takže pro mě uspokojení ☺. Pak už zabývaly dvě poslední dráhy, kde jsem se snažil tak nějak falkonizovat a při tom umačkat i mého stájového kolegu Romana. Naštěstí na mě vyšly krajní dráhy, které jezdím raději než vnitřní a já se snažil jet svižně bez vypadnutí, což se i dařilo. Na Romana jsem měl tuším 4 kola náskok, takže jsem se snažil držet stres z vítězství v patřičných mezích. To se nakonec podařilo a tak jsem tedy vyhrál svůj trest v podobě reportáže. Ne fakt musím tímto poděkovat Amaterovi za půjčení jeho provozu a vyladění mého LMP, které neuvěřitelně pak v jeho tlapě zrychlilo, což jsem si po závodě ověřil. Je to prostě MACHR. Teď už jen chci poděkovat všem za účast, skvělou práci nasazovačů, kolemjdoucím čumilům a hlavně za skvělou zábavu. No a to úplně poslední. DO NOVÉHO ROKU 2019 VÁM VŠEM PŘEJI O MNOHO VÍCE ZDRAVÍ NEŽ V LETOŠNÍM ROCE. TAK JEŠTĚ VE ZDRAVÍ PŘEŽIJTE SILVESTRA A NA HONDĚ V PRAZE NA VIDĚNOU. Toť asi vše, pač mě začala zabírat bobule na spaní, takže na mobil koukám už jedním okem a to je předzvěst, že přijde rána do hlavy a během dvou minut už mě nikdo nezbudí.

Láďa